

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 9C/45/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112205854
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Hadrbulcová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2013:1112205854.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudkyňou JUDr. Vierou Hadrbulcovou v právnej veci žalobcu: Y. Y. T., J. B.: X.X.XXXX X. T. XX, XXX XX L., právne zastúpený ČERNEJOVÁ & HRBEK, s.r.o.. Kýčerského 7, 811 05 Bratislava, IČO 36 857 513, proti žalovanému: Najvyšší súd Slovenskej republiky Župné námestie 13, 814 90 Bratislava , o zaplatenie 7.834,04 euro takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 7.834,04 euro, ktorá suma predstavuje úrok z omeškania vo výške 9,5 % p.a. zo sumy 100.666,20 euro od 30.7.2011 do 24.5.2012 na účet žalobcu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s. trovy konania 6,70 euro a trovy právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu žalobcu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, vedený v Tatra banke, a.s. vo výške 3.162,63 euro všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Upravuje sa Daňový úrad Pezinok, aby žalobcovi vrátil sumu 6.032,80 euro súdneho poplatku zaplateného dňa 10.4.2012 na účet Okresného súdu Bratislava I.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 23.2.2012 domáhal proti žalovanému zaplatenia 100.666,20 euro s príslušenstvom titulom doplatenia funkčného platu žalobcu spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5% p.a. od 30. 7. 2011 do zaplatenia, trov súdneho konania, ako aj trov právneho zastúpenia žalobcu.

Žalobu odôvodnil tým, že žalobcovi bol dočasne pozastavený výkon funkcie sudcu Najvyššieho súdu v období od 14.7.2009 do 29.7.2011. Počas tejto doby bolo žalobcovi zadržovaných 70 % jeho platu sudcu Najvyššieho súdu a aj napriek uznaniu týchto nárokov zo strany Najvyššieho súdu a zaviazaniu sa že tieto budú žalobcovi vyplatené do konca roka 2011, žalovaný žalobcovi rozdiel, o ktorý bol jeho funkčný plat krátený nedoplatil.

Písomným podaním doručeným súdu dňa 26.6.2012 vzal žalobca žalobu čiastočne späť v časti o zaplatenie istiny z dôvodu, že dňa 25. 5. 2012 (t.j. až po podaní žaloby) zaplatil žalovaný istinu v celej výške, t.j. vo výške 100.666,20 euro brutto (80.572,93 euro netto); úroky z omeškania a trovy súdneho konania však žalovaný žalobcovi nezaplatil. S poukazom na to žalobca vzal žalobu v časti istiny späť. Zároveň upravil petit svojej žaloby a navrhol, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 9,5 % p.a. zo sumy 100.666,20 euro od 30. 7. 2011 do 24. 5. 2012 a trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia.

Uznesením zo dňa 29.6.2012 č.k. 9C 45/2012 súd konanie v časti návrhu o zaplatenie istiny vo výške 100.666,20 euro zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.7.2012.

Žalovaný uviedol, že žalobca si uplatňuje úrok z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 30.7.2011 to je nasledujúce deň po právoplatnosti rozhodnutia disciplinárneho súdu z 18.7.2011 2Ds 4/2010, ktorým bolo zrušené uznesenie súdnej rady o dočasnom pozastavení výkonu sudcu a to podľa § 22 ods. 4 zákona o sudcoch. V zmysle § 22 ods. 7 zákona o sudcoch účinného ku dňu rozhodnutia disciplinárneho súdu o zrušení podľa ods. 4 ako v tomto prípade, doplatí sa sudcovi rozdiel piatu po právoplatnosti rozhodnutia podľa ods. 6 a nie po právoplatnosti rozhodnutia podľa ods. 4, ako si žalobca uplatňuje. Vzhľadom na uvedené najskôr sa žalovaný do omeškania mohol dostať nasledujúci deň po právoplatnosti rozhodnutia disciplinárneho senátu zo 17.10.2011 sp. zn. 1Vso 3./2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 17.10.2011 a to práve s poukazom na § 22 ods. 4.6 a 7 zákona. o sudcoch účinného ku dňu rozhodnutia disciplinárneho súdu. Žalovaný uviedol, že zákon, hovorí o povinnosti vyplatiť sudcovi rozdiel platu po právoplatnosti rozhodnutia, žiadnu lehotu však neurčuje. Súd by mal preto zväžiť primeranosť lehoty na vyplatenie rozdielu platu s poukazom na finančné možnosti žalovaného, keďže zo strany žalovaného nešlo o úmyselné zadržovanie predmetnej sumy. Najvyšší súd SR žiadal o finančné prostriedky od Ministerstva financií SR okrem iného aj z dôvodu vyplatenia rozdielu platu žalobcovi. Vzhľadom na všetky okolnosti prípadu žalovaný považuje túto lehotu za primeranú. Žalobcovi bol rozdiel platu vyplatený bezodkladne potom ako bolo žalovanému povolené prekročiť záväzné ukazovatele štátneho rozpočtu na rok 2012. Zároveň súdu navrhol zväžiť či takýto výkon práv žalobcu, teda uplatňované úroky z omeškania s prihliadnutím na okolnosti tohto konkrétneho prípadu nie je v rozpore s dobrými mravmi. Podľa § 65 ods. 5 žalovaný z opatrnosti namietal svoju pasívnu legitimáciu. Záverom uviedol, že v prípade, že by súd žalobcovi vyhovel, pokiaľ ide o trovy konania navrhol aplikovať § 150 O.s.p.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, listinnými dôkazmi (uznesenie Súdnej rady Slovenskej republiky č. 604 zo dňa 14. 7. 2009, rozhodnutie Najvyššieho súdu č. 2 Ds 4/2010 zo dňa 18. 7. 2011, list žalobcu zo dňa 29. 7. 2011, list z Najvyššieho súdu zo dňa 9. 8. 2011, list žalobcu zo dňa 10. 11. 2011 a list Najvyššieho súdu zo dňa 30. 11. 2011, žiadosť o sprístupnenie informácii žalobcu zo dňa 12. 1. 2012 a odpoveď Najvyššieho súdu zo dňa 30. 1. 2012) a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalobca, ako sudca a predseda senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bol na návrh predsedu Najvyššieho súdu disciplinárne stíhaný za závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich

Súdna rada Slovenskej republiky svojim uznesením č. 604 zo dňa 14. 7. 2009 dočasne pozastavila žalobcovi výkon funkcie sudcu Najvyššieho súdu; listom doručeným disciplinárnemu súdu dňa 13. 6. 2011 žiadal žalobca, aby disciplinárny súd toto rozhodnutie zrušil.

Najvyšší súd ako disciplinárny súd svojim rozhodnutím č. 2 Ds 4/2010 zo dňa 18. 7. 2011 zrušil uznesenie Súdnej rady Slovenskej republiky č. 604 zo dňa 14. 7. 2009, ktorým žalobcovi dočasne pozastavila výkon funkcie sudcu Najvyššieho súdu; toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 29. 7. 2011.

Žalobca svojim listom zo dňa 29. 7. 2011 žiadal Najvyšší súd o bezodkladné doplatenie rozdielu základného, funkčného a ďalšieho platu za obdobie od 14. 7. 2009 do júla 2011, t.j. za obdobie dočasného prerušenia výkonu jeho funkcie sudcu Najvyššieho súdu.

Na vyššie uvedenú žiadosť žalobcu reagoval Najvyšší súd svojim listom zo dňa 9. 8. 2011, v ktorom o.i. uviedol, že vyplatenie rozdielu platu môže byť realizované až po vykonaní rozpočtového opatrenia Ministerstva financií Slovenskej republiky

Dňa 25. 5. 2012 (t.j. až po podaní žaloby) zaplatil žalovaný istinu v celej výške, t.j. vo výške 100.666,20 euro brutto (80.572,93 euro netto); úroky z omeškania a trovy súdneho konania však žalovaný do dnešného dňa žalobcovi nezaplatil.

Podľa § 22 Zákona o sudcoch č. 385/2000 Z.z.

(1) Sudcovi, ktorý je trestne stíhaný za úmyselný trestný čin alebo proti ktorému sa vedie disciplinárne konanie za čin, za ktorý môže byť odvolaný z funkcie sudcu, možno dočasne pozastaviť výkon funkcie sudcu až do právoplatného skončenia trestného stíhania, disciplinárneho konania alebo do rozhodnutia prezidenta o odvolaní z funkcie sudcu.

(2) O dočasnom pozastavení výkonu funkcie sudcu rozhoduje disciplinárny senát na návrh

a) ministra, ak je proti sudcovi vznesené obvinenie za úmyselný trestný čin,

b) toho, kto podal návrh na začatie disciplinárneho konania sudcu za čin, za ktorý môže byť odvolaný z funkcie sudcu.

(3) O návrhu na dočasné pozastavenie výkonu funkcie sudcu disciplinárny senát rozhodne v lehote 10 dní od jeho doručenia a odvolací disciplinárny senát rozhodne v lehote 10 dní od doručenia odvolania; odvolanie nemá odkladný účinok.

(4) Rozhodnutie o dočasnom pozastavení výkonu funkcie sudcu môže disciplinárny senát, ktorý rozhodol o dočasnom pozastavení výkonu funkcie sudcu zrušiť aj v priebehu disciplinárneho konania, a to bezodkladne na návrh toho, kto ho navrhol, alebo na návrh disciplinárne stíhaného sudcu alebo aj bez návrhu. Disciplinárne stíhaný sudca môže svoj návrh na zrušenie rozhodnutia o dočasnom pozastavení výkonu funkcie sudcu podať znovu najskôr po uplynutí jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia o zamietnutí jeho predchádzajúceho návrhu.

(5) Sudca, ktorému je dočasne pozastavený výkon funkcie, má odo dňa pozastavenia nárok na plat vo výške 30 % základného platu. Takto poskytnutý plat sa zvyšuje o 1 0% základného platu na každé vyživované dieťa, najviac však do výšky 50% základného platu. Počas dočasného pozastavenia výkonu funkcie sudcu sa sudca nesmie zdržiavať na pracovisku s výnimkou času nevyhnutného na uplatňovanie nárokov sudcu vo vzťahu k jeho osobnému úradu.

(6) Dočasné pozastavenie výkonu funkcie sudcu zaniká dňom právoplatnosti uznesenia o zastavení trestného stíhania alebo o podmiennečnom zastavení trestného stíhania, rozsudku alebo rozhodnutia disciplinárneho senátu; to neplatí, ak bolo konanie, pre ktoré bol sudcovi dočasne pozastavený výkon funkcie, úmyselným trestným činom, za ktorý bol právoplatne odsúdený, alebo ak bolo sudcovi za konanie, pre ktoré mu bol dočasne pozastavený výkon funkcie sudcu, uložené disciplinárne opatrenie odvolanie z funkcie sudcu. Sudca je povinný o týchto okolnostiach neodkladne informovať súdnu radu.

(7) Ak dočasné pozastavenie výkonu funkcie sudcu zanikne podľa odseku 6, doplatí sa sudcovi rozdiel, o ktorý bol jeho funkčný plat skrátený. Ak je dočasné pozastavenie výkonu funkcie zrušené podľa odseku 4, doplatí sa sudcovi rozdiel platu po právoplatnosti rozhodnutia podľa odseku 6; to neplatí, ak bolo konanie, pre ktoré bol sudcovi dočasne pozastavený výkon funkcie, úmyselným trestným činom, za ktorý bol právoplatne odsúdený, alebo ak bolo sudcovi za konanie, pre ktoré mu bol dočasne pozastavený výkon funkcie sudcu, uložené disciplinárne opatrenie odvolanie z funkcie sudcu.

Súd sa zaoberal námietkou pasívnej legitímácie žalovaného a dospel k záveru, že táto nie je dôvodná. Žalovaný disponuje samostatnou právnou subjektivitou, ktorá je jednoznačne zakotvená v článku 143 Ústavy Slovenskej republiky a zákone č. 757/2004 Z.z. o súdoch. Podľa § 9 ods. 1 písm. f) zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov príjmy štátneho rozpočtu a výdavky štátneho rozpočtu sú organizačne usporiadané do kapitol. Kapitolu tvorí rozpočet f) Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný je zaradený

do samostatnej rozpočtovej kapitoly štátneho rozpočtu a teda sám zodpovedá za plnenie zákonných povinností vo vzťahu k sudcom NS SR. V prejednávanej veci bolo na konci roka 2010 jednoznačne zrejmé, že v roku 2011 končí zákonom stanovená lehota 2 rokov na pozastavenie výkonu funkcie sudcu (§ 22 ods. 4 zákona o sudcoch v znení platnom do 30.4.2011). Bolo teda povinnosťou žalovaného s takýmito výdajmi rátať a prostriedky v rozpočtovej kapitole naplánovať a zo štátneho rozpočtu požadovať. Pasívna legitímácia je zrejmá aj z bežnej činnosti žalovaného, keď podľa Centrálného registra zmlúv žalovaný uzatvára vo vlastnom mene a na vlastný účet zmluvy s inými subjektmi práva.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Používajúc akúkoľvek metódu výkladu právnych predpisov nemožno za žiadnych okolností dospieť k inému záveru ako k tomu, že medzi rozhodnutia podľa § 22 ods. 6 zákona o sudcoch patrí jednoznačne aj rozhodnutie uvedené v § 22 ods. 4 zákona o sudcoch. V citovanom ustanovení je totiž uvedené: "Dočasné pozastavenie výkonu funkcie sudcu zaniká dňom právoplatnosti uznesenia o zastavení trestného stíhania alebo o podmienenečnom zastavení trestného stíhania, rozsudku alebo rozhodnutia disciplinárneho súdu:...". Je zrejmé, že zákonodarca z výnimiek uvedených v ods. 6 a ods. 7 nezaradil rozhodnutie disciplinárneho súdu podľa ods. 4. O skutočnosti, že sa v prípade rozhodnutia o zrušení pozastavenia výkonu funkcie a "rozhodnutia o zamietnutí jeho predchádzajúcej žiadosti" podľa ods. 4 jedná o rozhodnutie disciplinárneho senátu nemožno mať najmenšie pochybnosti. Tomuto výkladu nasvedčuje aj správanie sa žalovaného, ktorý už listom zo dňa 5.8.2011 a ďalším listom zo dňa 11.8.2011 žiadal Ministerstvo financií o vykonanie rozpočtového opatrenia v súvislosti s nárokmi žalobcu. Tvrdenie žalovaného, že pokiaľ nie je v zákone určená lehota na plnenie, mal by určovať lehotu primeranú na plnenie súd nemá oporu v žiadnom všeobecne záväznom právnom predpise platnom na území Slovenskej republiky. Práve naopak, pokiaľ nie je výslovne určené inak, povinnosť plnenia zákonnej povinnosti nastáva dňom nasledujúcim po dni právnej skutočnosti, ktorá zakladá jej vznik.

Z uvedených dôvodov súd žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 7.834,04 euro, ktorá suma predstavuje úrok z omeškania vo výške 9,5 % p.a. zo sumy 100.666,20 euro od 30.7.2011 do 24.5.2012 t.j. priznal žalobcovi úrok z omeškania dňom nasledujúcim po dni právoplatnosti rozhodnutia disciplinárneho súdu t.j. od 30.7.2011 až do zaplatenia istiny žalovaným.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1/ O.s.p ,nakoľko nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by umožňovali aplikáciu ustanovenia § 150 O.s.p ako to navrhoval žalovaný. Súd priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 6,70 euro titulom časti zaplateného súdneho poplatku, ktorý žalobcovi nie je možné vrátiť a trov právneho zastúpenia žalobcu v súlade s Vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z.z., nasledovne:

a) Prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom - 1 úkon právnej služby podľa Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len "Vyhláška") vo výške základnej sadzby 625,73 €,

b) Písomné podanie na súd vo veci samej (žaloba) zo dňa 23.2.2012 - 1 úkon právnej služby podľa Vyhlášky vo výške základnej sadzby 625,73 €,

c) Písomné podanie na súd vo veci samej (čiastočné späťvzatie žaloby podané kvôli správaniu sa žalovaného) zo dňa 22.6.2012 - 1 úkon právnej služby podľa Vyhlášky vo výške základnej sadzby 625,73 €,

d) Konanie pred súdom (účasť na pojednávaní) dňa 7.2.2013 - 1 úkon právnej služby podľa Vyhlášky zo zvyšku žalovanej sumy po čiastočnom späťvzatí žaloby, t.j. zo sumy 7.860,24 € vo výške základnej sadzby 237,34 €,

e) Písomné podanie na súd vo veci samej (vyjadrenie) zo dňa 28.3.2013 - 1 úkon právnej služby podľa Vyhlášky vo výške základnej sadzby 237,34 €,

f) Konanie pred súdom (účasť na pojednávaní) dňa 12.3.2013 - 1 úkon právnej služby podľa Vyhlášky zo zvyšku žalovanej sumy po čiastočnom späťvzatí žaloby, t.j. zo sumy 7.834,04 € vo výške základnej sadzby 237,34 €, t.j. spolu 2.589,21 €

Náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné:

- Za 3 úkony právnej služby v roku 2012 vo výške 7,63 €/úkon, t.j. spolu 22,89 €

- Za 3 úkony právnej služby v roku 2013 vo výške 7,81 €/úkon, t.j. spolu 23,43 €, t.j. spolu 46,32 €

- t.j. trovy právneho zastúpenia za 6 úkonov právnej služby spolu 2.635,53 € (t.j. 2.589,21 € + 46,32 €)

Daň z pridanej hodnoty vo výške 20 %, nakoľko právny zástupca žalobcu je jej platiteľom (IČ pre DPH: SK 2022566546), počítaná zo súčtu odmeny a náhrad, t.j. zo sumy 2.635,53 €, a to vo výške 527,10 €

t.j. spolu úkony právnej služby vo výške 3.162,63 € (2.635,53, €+527,10 €)

O vrátení súdneho poplatku súd rozhodol podľa § 11 ods. 3/ a § 13 ods. 3/ zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. Súdny poplatok bol krátený v zmysle ust. § 11 ods. 4/ Zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch o 6,70 eura.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne, vo dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 42 ods. 3 O.s.p. uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť dôvodmi uvedenými v § 205, ods. 2 O.s.p.